

Per MartaF el dj., 09/04/2026 - 08:00

Aquesta és l'advertència que el papa Francesc i ara també el papa Lleó ens fan davant d'un món cada cop més avesat a la violència. «Que callin les armes i canviïn els cors» és el clam que ha llançat el pontífex en el seu tradicional missatge del Diumenge de Pasqua, mentre alguns líders mundials continuen pensant que l'imperi de la pau es construeix amb la guerra. Precisament, el president dels Estats Units ha proposat augmentar el 40% de la despesa en defensa, a canvi de retallar en programes socials. La nostra realitat està tenyida per la polarització, per la demagògia, pel populisme, i per una crisi climàtica que volem ignorar. I tanmateix, hem celebrat la Pasqua perquè Crist ha ressuscitat i això és motiu de joia, d'esperança, de victòria contra l'opressió, la indiferència i la maldat. Fem, però, que els nostres cors també ressuscitin a l'esperança d'un futur que ens faci dignes de l'amor que prediquem, lluny de la hipocresia i del cinisme. Ho sabrem fer, enmig de tanta guerra, tanta desconfiança, tanta pressa per posseir en un món que ha embogit perquè ha posat l'ego al centre de tot?

Vivim temps volàtils, hiperestimulats per la cultura tecnocientífica, i per això ens hem deixat seduir per l'estètica de l'espiritualitat, per l'esoterisme, per moviments que accentuen l'emotivitat i arrossegueu masses com a resposta creativa davant del cansament del materialisme. Però, compte! Els bisbes de la Conferència Episcopal ens alerten del perill d'un bombardeig emocional en l'evangelització dels joves, en aquest nou pietisme que colonitza les nostres esglésies i que substitueix el compromís, les exigències de l'evangeli i l'amor al proïsme que predicava Jesús. Així que pregunta't si la teva fe és una fe que et transforma o bé només et conforta per mitjà de la rigidesa de les formes tradicionals que et donen seguretat, però que s'obliden que aquesta no és la Paraula de Déu. Jesús ens convida a mirar amb ulls oberts i compassius, amb empatia i misericòrdia però, sobretot, amb una mirada valenta i crítica que s'alça contra les convencions de qualsevol temps en nom de la justícia, l'amor a Déu i l'amor a l'Altre. No fer-ho és deformar l'evangeli i convertir el diàleg amb el món amb un monòleg interior que només medita amb si mateix. Quants moviments cristians que triomfen avui amb el seu llenguatge pentecostal no resen ni mitja paraula per la Cura de la Creació i de la Casa Comuna? Quants líders mundials fan del cristianisme el seu escut, com si amb la seva fe de postal ja n'hi hagués prou? Què en pensaria Jesús, qui va morir per salvar la humanitat?

(Imatge: Marta Finazzi)